

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PAZINU
Franjevačke stube 2
52000 Pazin

Poslovni broj: 1 P-973/2023-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, po sucu Luki Zeniću, u pravnoj stvari tužitelja Triglav osiguranje d.d. Zagreb, OIB: 29743547503 sa sjedištem u Zagrebu, Heinzova 4, zastupanog po punomoćniku Josipu Mađariću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Mađerić & Lui d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Zelinska 4, protiv tuženice Ade Perić, OIB: 80312161929 iz Bertoši, Maršeti 14 J, zastupane po punomoćniku Antonu Denoni, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Vrkić, Beljan i Denona sa sjedištem u Rijeci, Korzo 8, radi regresa, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 24. ožujka 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja te u odsutnosti uredno pozvane tuženice, 4. svibnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženici Adi Perić da tužitelju Triglav osiguranju d.d. Zagreb, isplati iznos od 2.224,83 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 19. listopada 2018. pa do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, a od 1. siječnja 2023.g. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

II Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Triglav osiguranja d.d. Zagreb u dijelu koji glasi:

„Nalaže se tuženici Adi Perić da tužitelju Triglav osiguranju d.d. Zagreb isplati iznos od 1.994,81 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na iznos od:

- 3,98 EUR teku od 21.07.2020.g.
- 1.327,22 EUR teku od 20.10.2020.g.
- 663,61 EUR teku od 02.12.2022.g. do 31.12.2022.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, a od 01.01.2023.g. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena“.

III Nalaže se tuženici da tužitelju naknadi parnični trošak u visini od 484,34 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od 4. svibnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana.

IV Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u preostalom dijelu.

Obrazloženje

1. Tužitelj je ovom sudu 18. rujna 2023. podnio tužbu protiv tuženice radi isplate iznosa od 4.219,64 EUR na ime regresnog potraživanja, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka. Navodi da se 9. rujna 2017. u Pazinu dogodila prometna nezgoda u kojoj je sudjelovalo motorno vozilo marke Polaris/Sportsman 570 AGR Touring, registarske oznake PU-302-RM, kojim je upravljao maloljetni Jan Ladavac, dok je oštećenik bio maloljetni Dominik Belac. Ističe da je predmetno vozilo bilo u vlasništvu ugostiteljskog obrta tuženice pod nazivom „ADA“ te da je u vrijeme štetnog događaja bilo osigurano kod tužitelja policom obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, broj: 020207718186. Do štetnog događaja došlo je tako da je maloljetni Jan Ladavac upravljao navedenim vozilom po dječjem igralištu, kojom prilikom je udario u ljuljačku na kojoj se nalazio maloljetni Dominik Belac, uslijed čega je isti zadobio teške tjelesne ozljede. Tužitelj nadalje navodi da je protiv tuženice vođen kazneni postupak pred Općinskim sudom u Pazinu pod brojem K-347/2019, u kojem je ista pravomoćno proglašena krivom za počinjenje kaznenog djela dovođenja u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom, i to stoga što je predmetno vozilo dala na upravljanje maloljetnoj osobi koja nije bila osposobljena za upravljanje istim. Dalje ističe da je, postupajući po odštetnom zahtjevu oštećenika, 18. listopada 2018. isplatio iznos od 16.762,95 HRK/2.224,83 EUR, te da je tijekom vođenja parničnog postupka radi naknade štete pred ovim sudom pod brojem Pn-235/2019 bio u obvezi snositi i dodatne troškove u iznosima od 30,00 HRK/3,98 EUR, 10.000,00 HRK/1.327,22 EUR i 5.000,00 HRK/663,61 EUR, slijedom čega ukupno potražuje iznos od 31.792,95 HRK/4.219,64 EUR. Tužitelj svoj zahtjev temelji na odredbama Uvjeta za obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti, ističući da je tuženica izgubila prava iz osiguranja jer je povjerila upravljanje vozilom osobi bez odgovarajuće vozačke dozvole, zbog čega je, sukladno navedenim uvjetima i odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj: 151/05., 36/09., 75/09., 76/13., 152/14.; dalje u tekstu: ZOOP) i Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23.; dalje u tekstu: ZOO), dužna tužitelju nadoknaditi isplaćeni iznos štete, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima. Slijedom navedenog, predlaže da sud donese presudu kojom će naložiti tuženici isplatu utuženog iznosa zajedno sa zakonskim zateznim kamatama te troškovima postupka.

2. Tuženica je u odgovoru na tužbu od 24. listopada 2023. osporila tužbu i postavljenu tužbeni zahtjev u cijelosti, predlažući da se isti odbije kao neosnovan. Navodi da nije sporno da se 9. rujna 2017. dogodio štetni događaj u kojem je sudjelovalo motorno vozilo marke Polaris/Sportsman 570 AGR Touring, registarske oznake PU-302-RM, niti da je tim vozilom upravljao maloljetni Jan Ladavac, kao ni da je maloljetni Dominik Belac tom prilikom zadobio teške tjelesne ozljede. Također ne

osporava da je predmetno vozilo bilo u vlasništvu ugostiteljskog obrta tuženice pod nazivom „ADA“, kao niti da je protiv nje vođen kazneni postupak pred Općinskim sudom u Pazinu pod brojem K-347/2019, u kojem je pravomoćno proglašena krivom za počinjenje kaznenog djela dovođenja u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom. Međutim, osporava da iz navedenih činjenica proizlazi njezina obveza prema tužitelju na ime regresnog potraživanja. Ističe da nije izgubila prava iz osiguranja u smislu odredbi Uvjeta za obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti, te da stoga nisu ispunjene pretpostavke za ostvarivanje regresnog zahtjeva tužitelja. Nadalje osporava i visinu tužbenog zahtjeva, osobito u dijelu u kojem tužitelj potražuje iznose koje je snosio tijekom vođenja parničnog postupka radi naknade štete, smatrajući da isti ne predstavljaju iznos koji bi bio obuhvaćen eventualnim regresnim potraživanjem. Tuženica se ujedno poziva na činjenicu da je u parničnom postupku koji se vodio pred ovim sudom pod brojem Pn-235/2019 donesena međupresuda kojom je utvrđena solidarna odgovornost tuženice i tužitelja za nastalu štetu, iz čega, po njezinom shvaćanju, ne proizlazi pravo tužitelja na regres u odnosu na tuženicu. Slijedom navedenog, predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan, uz naknadu troškova postupka.

3. Radi razjašnjenja, a za ovaj postupak odlučnih okolnosti te radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja sud je tijekom postupka pročitao cjelokupnu dokumentaciju koja prileži spisu predmeta i to: uvjete za obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti (list spisa 4-7), regresni zahtjev protiv prouzročenja štete (list spisa 8), međupresudu ovog suda, poslovni broj: Pn-235/2019-33 od 1. rujna 2020. (list spisa 9-17), izvadak iz obrtnog registra (list spisa 18-19), policu obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, broj: 020207718186 (list spisa 22), drugi zahtjev za naknadu štete (list spisa 24-26), očitovanje na nagodbu (list spisa 27-29), prigovor na odluku o otklonu odgovornosti i specifikaciju odštetnog zahtjeva (list spisa 30-39), računi (list spisa 42-47), zahtjev za naknadu imovinske štete (list spisa 48-51), medicinsku dokumentaciju (list spisa 52-67), računi (list spisa 68-75), medicinska dokumentacija (list spisa 76-81), računi (list spisa 82-85), zahtjev za naknadu imovinske štete – dopuna (list spisa 86), zapisnik o očevidu Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave Istarske, Policijske postaje Pazin, broj: 511-08-26/2-25/80-17 od 9. rujna 2017. (list spisa 87-90), izvadak iz matice rođenih (list spisa 91-92), potvrdu Centra za socijalnu skrb Pazin, KLASA: 550-01/18-02/30, URBROJ: 2163-381-06-15-18-2 od 7. kolovoza 2018. (list spisa 94), potvrdu Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave Istarske, Policijske postaje Pazin, broj: 511-08-26/2-K-109-17 od 30. srpnja 2017. (list spisa 98), optužnicu Općinskog državnog odvjetništva u Puli-Pola, broj: K-DO-3920/2017 od 9. travnja 2018. (list spisa 99-100), račune (list spisa 101-103) te je izvršen uvid u spis ovog suda, broj: Pn-235/2019.

4. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

5. Predmet ovog spora u ovoj pravnoj stvari jest osnovanost i visina regresnog zahtjeva tužitelja, kojim potražuje ukupni iznos od 4.219,64 EUR, koji se sastoji od iznosa od 2.224,83 EUR (16.762,95 HRK) na ime naknade štete isplaćene oštećeniku Dominiku Belcu dana 18. listopada 2018., te iznosa od 3,98 EUR (30,00 HRK), 1.327,22 EUR (10.000,00 HRK) i 663,61 EUR (5.000,00 HRK), na ime troškova koje je imao tijekom vođenja parničnog postupka radi naknade štete pred ovim sudom.

6. Među strankama nije sporno da se 9. rujna 2017. dogodio štetni događaj u kojem je sudjelovalo motorno vozilo marke Polaris/Sportsman 570 AGR Touring,

registarske oznake PU-302-RM, kojim je upravljao maloljetni Jan Ladavac, kao ni da je maloljetni Dominik Belac tom prilikom zadobio teške tjelesne ozljede. Također nije sporno da je predmetno vozilo bilo u vlasništvu ugostiteljskog obrta tuženice pod nazivom „ADA“, niti da je protiv tuženice vođen kazneni postupak pred Općinskim sudom u Pazinu pod brojem K-347/2019, u kojem je pravomoćno proglašena krivom za počinjenje kaznenog djela dovođenja u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom.

7. Međutim, među strankama je sporno ima li tužitelj pravo regresno zahtijevati od tuženice utuženi iznos, odnosno je li tuženica izgubila prava iz osiguranja u smislu odredbi ZOOP. Nadalje je sporna i visina tužbenog zahtjeva, kao i pitanje obuhvaća li eventualno regresno potraživanje i iznose koje tužitelj potražuje na ime troškova parničnog postupka.

8. Uvidom u međupresudu Općinskog suda u Pazinu, poslovni broj: Pn-235/2019-33 od 1. rujna 2020., koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Osijeku, poslovni broj: Gž-3989/2020-4 od 6. listopada 2022., slijedi da je u tom postupku pravomoćno odlučeno o osnovi odgovornosti tuženice i tužitelja kao solidarnih dužnika za štetu nastalu maloljetnom Dominiku Belcu u štetnom događaju od 9. rujna 2017. Iz navedene međupresude proizlazi da je štetni događaj nastao uporabom motornog vozila marke Polaris/Sportsman 570 AGR Touring, registarske oznake PU-302-RM, kojim je upravljao maloljetni Jan Ladavac, a koje vozilo je bilo u vlasništvu ugostiteljskog obrta tuženice. Dalje proizlazi da je tuženica predmetno vozilo dala na upravljanje maloljetnoj osobi koja, s obzirom na dob i nepostojanje vozačke dozvole, nije bila osposobljena za sigurno upravljanje vozilom, uslijed čega je došlo do naleta vozila na maloljetnog Dominika Belca i nastanka teških tjelesnih ozljeda. Iz međupresude također proizlazi da je sud u tom postupku utvrdio odgovornost tuženice kao vlasnice vozila, kao i odgovornost tužitelja kao osiguratelja, te da njihova odgovornost prema oštećeniku postoji na temelju pravila o odgovornosti za štetu nastalu uporabom opasne stvari, kao i na temelju obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti.

9. Uvidom u Uvjeta za obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti tužitelja sud je utvrdio da je istima propisano u kojim slučajevima osigurana osoba gubi prava iz osiguranja te kada osiguratelj ima pravo regresnog zahtjeva. Tako je odredbom članka 3. navedenih uvjeta propisano da osigurana osoba gubi prava iz osiguranja ako je šteta prouzročena uporabom vozila od strane osobe koja nema važeću vozačku dozvolu odgovarajuće vrste ili kategorije. Nadalje, istom odredbom propisano je da u slučaju gubitka prava iz osiguranja osiguratelj koji je oštećeniku isplatio štetu ima pravo zahtijevati od osigurane osobe naknadu isplaćenog iznosa, zajedno s kamatama i troškovima, i to do zakonom propisanog iznosa.

10. Prema odredbi članka 24. stavka 1. točke 2. ZOOP, osigurana osoba gubi prava iz osiguranja ako je šteta nastala uporabom vozila kojim je upravljala osoba bez važeće vozačke dozvole odgovarajuće vrste ili kategorije. Prema odredbi članka 24. stavka 3. ZOOP, društvo za osiguranje koje je oštećenoj osobi isplatilo štetu ima pravo od osobe koja je odgovorna za štetu zahtijevati naknadu isplaćenog iznosa, zajedno s kamatama i troškovima. U slučaju gubitka prava iz osiguranja iz članka 24. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4. i 6. ZOOP-a, regresno potraživanje osiguratelja ograničeno je na iznos od 12 prosječnih neto plaća prema posljednjem službeno objavljenom podatku.

11. Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja te citiranih zakonskih odredbi, po stavu ovog suda, u konkretnom slučaju su se ispunile pretpostavke za nastanak regresnog prava tužitelja.

12. Naime, institut regresnog zahtjeva osiguratelja temelji se na pravilu da osiguratelj, iako je dužan oštećeniku naknaditi štetu neovisno o ponašanju osiguranika, ima pravo zahtijevati povrat isplaćenog iznosa od osigurane osobe ako su na njezinoj strani ostvarene okolnosti koje zakon izričito propisuje kao razlog gubitka prava iz osiguranja.

13. U konkretnom slučaju, iz nespornih činjenica, kao i iz pravomoćne međupresude donesene u predmetu ovog suda, poslovni broj: Pn-235/2019, proizlazi da je predmetnim vozilom upravljala maloljetna osoba koja, s obzirom na dob, nije mogla imati važeću vozačku dozvolu odgovarajuće vrste ili kategorije. Istovremeno je utvrđeno da je tuženica kao vlasnica vozila toj osobi omogućila upravljanje vozilom, čime je svjesno dopustila uporabu vozila protivno pravilima sigurnosti prometa. Takva situacija izravno je obuhvaćena odredbom članka 24. stavka 1. točke 2. ZOOP, kojom je propisano da osigurana osoba gubi prava iz osiguranja ako je šteta nastala uporabom vozila kojim je upravljala osoba bez važeće vozačke dozvole. Za primjenu navedene odredbe odlučna je sama činjenica da je vozilo dano na upravljanje osobi bez vozačke dozvole, dok za nastup pravne posljedice gubitka prava iz osiguranja nije potrebno dodatno utvrđivati stupanj krivnje osiguranika niti druge okolnosti konkretnog slučaja.

14. Svrha navedene zakonske odredbe zaštita sigurnosti prometa i sankcioniranje ponašanja osiguranika koji dopuštaju uporabu vozila osobama koje ne ispunjavaju zakonske uvjete za upravljanje vozilom. Dopuštanje upravljanja vozilom maloljetnoj osobi koja nema vozačku dozvolu predstavlja grubu povredu dužnosti pažnje koja se zahtijeva od vlasnika vozila, budući da takvo postupanje očito povećava rizik nastanka štete.

15. Navedeni zaključak proizlazi i iz općih pravila odgovornosti za štetu, budući da prema odredbi članka 1066. stavka 4. ZOO vlasnik opasne stvari odgovara za štetu ako ju je povjerio osobi koja nije osposobljena ili nije ovlaštena njome rukovati. U konkretnom slučaju motorno vozilo predstavlja opasnu stvar, a tuženica je kao njegova vlasnica povjerila upravljanje maloljetnoj osobi koja nije bila ovlaštena niti osposobljena za upravljanje, čime je dodatno potvrđena njezina odgovornost za nastalu štetu.

16. Slijedom navedenog, sud ocjenjuje neosnovanim prigovor tuženice da nije izgubila prava iz osiguranja, budući da je upravo njezino postupanje u konkretnom slučaju obuhvaćeno zakonskom normom koja propisuje gubitak prava iz osiguranja.

17. Jednako tako, neosnovan je i prigovor tuženice koji se temelji na činjenici da je u postupku Pn-235/2019 utvrđena solidarna odgovornost tuženice i tužitelja prema oštećeniku. Naime, obveza osiguratelja prema oštećeniku i njegovo regresno pravo prema osiguraniku predstavljaju dva odvojena pravna odnosa. Osiguratelj je dužan naknaditi štetu oštećeniku neovisno o gubitku prava iz osiguranja, dok nakon izvršene isplate stječe samostalno pravo zahtijevati povrat tog iznosa od osobe koja je izgubila prava iz osiguranja. Stoga utvrđena solidarna odgovornost prema oštećeniku ne isključuje regresno pravo, već predstavlja pretpostavku za njegovo ostvarenje.

18. U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva, sud nalazi da je tužitelj dokazao osnovanost potraživanja u dijelu koji se odnosi na iznos od 2.224,83 EUR, koji predstavlja iznos stvarno isplaćene štete oštećeniku Dominiku Belcu. Iz dokumentacije priložene spisu proizlazi da je tužitelj navedeni iznos isplatio oštećeniku 18. listopada 2018., čime je njegova obveza prema oštećeniku realizirana, a time je nastalo i njegovo regresno pravo prema tuženici. Pritom se ističe da regresno pravo osiguratelja ostvaruje u visini stvarno isplaćenog iznosa štete, budući da tek isplatom dolazi do prijelaza prava na osiguratelja prema osobi odgovornoj za štetu.

19. Međutim, u odnosu na iznose koje tužitelj potražuje na ime troškova parničnog postupka koji se vodi pred ovim sudom pod brojem Pn-235/2019, sud nalazi da tužbeni zahtjev nije osnovan.

20. Naime, člankom 326. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08. – ispravljene, 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst 25/13., 89/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19. 80/22.; dalje u tekstu: ZPP) propisano je da sud može naložiti tuženiku da izvrši određenu činidbu samo ako je ona dospjela do zaključenja glavne rasprave.

21. U konkretnom slučaju iz spisa predmeta slijedi da postupak pod brojem Pn-235/2019 nije pravomoćno okončan, slijedom čega troškovi tog postupka nisu konačno utvrđeni niti je odlučeno u kojem će opsegu pojedina stranka biti dužna snositi iste. Stoga se ne može smatrati da je tužitelj u odnosu na navedene iznose imao konačnu i izvjesnu obvezu plaćanja, niti da je ta obveza u cijelosti i definitivno realizirana. Sama činjenica da su pojedini iznosi tijekom postupka eventualno isplaćeni ili obračunati ne znači da predstavljaju konačan trošak tužitelja, budući da će o raspodjeli troškova biti odlučeno tek pravomoćnom odlukom u tom postupku. Budući da regresno pravo osiguratelja pretpostavlja postojanje stvarno snesenog i konačno utvrđenog izdatka, sud nalazi da u odnosu na navedene troškove nisu ispunjene pretpostavke za ostvarivanje regresnog zahtjeva.

22. Slijedom navedenog, sud nalazi da je tužbeni zahtjev osnovan samo u dijelu koji se odnosi na iznos isplaćene štete, dok je u preostalom dijelu, koji se odnosi na troškove postupka Pn-235/2019, neosnovan.

23. U odnosu na zakonsku zateznu kamatu, sud je istu dosudio od 19. listopada 2018., kao dana koji slijedi danu isplate štete, budući da je od tog dana tužitelj stekao pravo zahtijevati povrat isplaćenog iznosa od tuženice.

24. Na temelju članka 24. stavka 3. ZOOP, osiguratelj koji je isplatio štetu ima pravo regresno potraživati isplaćeni iznos, ali najviše do visine 12 prosječnih neto plaća prema službenim podacima Državnog zavoda za statistiku. Prema podacima Državnog zavoda za statistiku, prosječna neto plaća u Republici Hrvatskoj za 2018. iznosila je 6.242,00 HRK/828,46 EUR, pa 12 takvih plaća iznosi 74.904,00 HRK/9.941,47 EUR. Kako dosuđeni iznos od 2.224,83 EUR ne prelazi navedeni zakonski limit, sud nalazi da ne postoje zapreke za usvajanje tužbenog zahtjeva u tom dijelu.

25. Sud nije proveo sve predložene dokaze tužitelja, budući da je ocijenio da njihovo izvođenje nije potrebno za donošenje zakonite i pravilne odluke u ovoj pravnoj stvari, jer se odlučne činjenice mogu utvrditi na temelju već provedenih dokaza i nespornih okolnosti među strankama.

25.1. Naime, predmet ovog postupka nije utvrđenje nastanka štetnog događaja niti opsega štete, već isključivo pitanje postojanja regresnog prava tužitelja i visine tog zahtjeva, slijedom čega izvođenje dokaza koji se odnose na dinamiku nezgode i opseg štete nije od odlučnog značaja za ovaj postupak. Slijedom navedenog, nije proveden dokaz prometno-tehničkim vještačenjem, budući da način nastanka štetnog događaja nije bio sporan među strankama, a isti je ujedno već pravomoćno utvrđen međupresudom donesenom u predmetu ovog suda, broj: Pn-235/2019, pa bi izvođenje tog dokaza bilo suvišno.

25.2. Nije provedeno medicinsko vještačenje na okolnost zadobivenih ozljeda i pretrpljene štete oštećenika, budući da se u ovom postupku ne odlučuje o osnovi i visini štete u odnosu na oštećenika, već o regresnom zahtjevu osiguratelja prema osiguranoj osobi. Naime, u ovom postupku nije sporno da je štetni događaj nastao niti da je oštećenik zadobio tjelesne ozljede, a osnov i opseg štete već su bili predmet razmatranja u postupku koji se vodio pred ovim sudom pod brojem Pn-235/2019. Za odlučivanje u ovom postupku odlučna je činjenica da je tužitelj kao osiguratelj izvršio isplatu štete oštećeniku, jer upravo tom isplatom nastaje njegovo regresno pravo prema osobi koja je izgubila prava iz osiguranja. Slijedom toga, opseg i intenzitet ozljeda, kao ni visina neimovinske i imovinske štete oštećenika, nisu pravno odlučni za ishod ovog postupka, pa bi izvođenje medicinskog vještačenja bilo suvišno i ne bi moglo utjecati na donošenje drugačije odluke.

25.3. Nadalje, sud nije proveo financijsko-knjigovodstveno vještačenje, jer je činjenica isplate štete oštećeniku u iznosu od 16.762,95 HRK/2.224,83 EUR dokazana priloženom dokumentacijom, slijedom čega nije bilo potrebe za dodatnim vještačenjem. Nadalje, nije smatrao potrebnim niti pribavljanje dodatnih podataka iz evidencija Ministarstva unutarnjih poslova niti Obrtnog registra, jer činjenica vlasništva predmetnog vozila i obrta među strankama nije bila sporna, a ista proizlazi i iz već priloženih isprava.

25.4. Također, sud nije smatrao potrebnim provođenje dokaza uvidom u cjelokupni kazneni spis, kao niti u sve predložene isprave Ministarstva unutarnjih poslova i optužnicu, budući da su odlučne činjenice za ovaj postupak već utvrđene pravomoćnom međupresudom, dok bi izvođenje navedenih dokaza predstavljalo nepotrebno ponavljanje već utvrđenog činjeničnog stanja.

25.5. Osim toga, tijekom ovog postupka izvršen je uvid u spis ovog suda poslovni broj Pn-235/2019, koji je bio priklopljen ovom predmetu, a u kojem je nakon provedenog dokaznog postupka donesena presuda dana 14. veljače 2025., koja do zaključenja rasprave u ovom postupku nije postala pravomoćna, slijedom čega navedeni spis više nije bio priklopljen ovom predmetu.

26. Odluka o troškovima temelji se na članku 154. stavak 2. ZPP u svezi odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23.; dalje u tekstu: OT).

26.1. Vrijednost predmeta spora je 4.219,64 EUR.

26.2. Tužitelju koji je zastupan po punomoćniku iz reda odvjetnika, priznat mu je trošak i to za sastav tužbe od 18. rujna 2023. u visini od 100 bodova (Tbr. 7/1. OT), pristup na ročište od 22. veljače 2024. u visini od 100 bodova (Tbr. 9/1. OT) te trošak pristupa na ročište od 24. ožujka 2026. u visini od 100 bodova (Tbr. 9/1. OT) odnosno 300 bodova, a što pomnoženo s vrijednošću jednog boda od 2,00 EUR (Tbr. 54. OT) iznosi 600,00 EUR. Istom pripada i PDV od 25 % (Tbr. 46. OT) što iznosi 150,00 EUR, odnosno 750,00 EUR.

26.3. U konkretnom slučaju tužitelj je s osnovom tužbenog zahtjeva uspio u omjeru od 100 %, a s visinom u omjeru od 52,73 %, dok tuženica nije uspjela s osporavanjem osnove potraživanja, ali je uspjela s osporavanjem visine tužbenog zahtjeva u omjeru od 47,27 %. Kada se zbroji uspjeh tužitelja po osnovi i po visini ($100 \% + 52,73 \% = 152,73 \%$) te podijeli s 2, dobiva se 76,37 %. Kada se zbroji uspjeh tuženice po osnovi i po visini ($0 \% + 47,27 \% = 47,27 \%$) te podijeli s 2, dobiva se 23,63 %. Kada se od 76,37 % oduzme 23,63 %, dobiva se 52,73 %, koliko iznosi ukupni uspjeh tužitelja u ovom postupku.

26.4. Ukupni iznos opravdanih troškova (750,00 EUR) množen s postotkom uspjeha tužitelja (52,73 %) iznosi 395,48 EUR. Tužitelju je nadalje, priznat trošak na ime sudske pristojbe na tužbu u iznosu 44,43 EUR na temelju Tbr. 1/1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj: 37/23.; dalje u tekstu: Uredba) u svezi članka 7. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 118/18., 51/23.; dalje u tekstu: ZSP) te sudske pristojbe na presudu u visini od 44,43 EUR na temelju Tbr. 2/1. Uredbe te članka 7. stavka 2. ZSP.

26.5. Prema tome, naloženo je tuženici da tužitelju naknadi parnični trošak u visini od 484,34 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 4. svibnja 2026. pa do isplate po stopi iz članka 29. stavak 2. ZOO uvećanoj za tri postotna poena, dok je u preostalom dijelu njegov zahtjev odbijen kao neosnovan.

27. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Pazinu, 4. svibnja 2026.

Sudac:
Luka Zenić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu bez obzira na to što nije na isto pristupila, odnosno od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano u 3 (tri) istovjetna primjerka (osim ako se podnosi elektroničkom komunikacijom), putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju po pun. – uz sudsku pristojbu na presudu
2. Tuženici po pun.

Broj zapisa: **9-30887-691e1**

Kontrolni broj: **03e85-91768-4c0d7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Luka Zenić, O=OPĆINSKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.